

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: staż. Iza Józwiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda --

po rozpoznaniu dnia 22.03.2018r.

sprawy **P. K.** s. A. i E. zd. R., ur. (...) w m. P.

oskarżonego o to, że

w dniu 10 stycznia 2018r. w P. przy ul. (...) na terenie Centrum Handlowego (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 szt telefonów komórkowych marki S. (...) nr (...) o wartości 1399 zł każdy oraz 1 szt kamery sportowej marki S. (...) nr (...) o wartości 1597 zł powodując łączną wartość strat w wysokości 4395 zł na szkodę sklepu (...) Spółka Komandytowa

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

I. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda.

II. Na podstawie art. 627 kpk art. 1 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 70 zł i opłatę w kwocie 200 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W dniu 10 stycznia 2018r. świadek L. M., pełniący funkcję ochrony w sklepie (...), w P. przy ul. (...) w C. A., zauważył młodego mężczyznę, który nerwowo poruszał się po dziale z telefonami komórkowymi. W pewnym momencie mężczyzna zabrał z kosza 1 opakowanie z telefonem komórkowym marki S. (...), następnie odszedł od kosza i schował pudełko z telefonem pod kurtkę odrywając „pajęczka”, po czym przemieścił się na dział komputery – foto, gdzie zabrał kamerę S., schował pod kurtkę. Mężczyzna ponownie powrócił do kosza z telefonami i zabrał drugie opakowanie z telefonem marki S. (...). Mężczyzna udał się do wyjścia, aktywował bramki, mężczyzna został ujęty poza terenem sklepu przez ochronę. Oddał skradzione przedmioty o łącznej wartości 4395 zł. Towar wrócił na sklep. Tym mężczyzną był oskarżony P. K..

Oskarżony ma 23 lata, wykształcenie podstawowe, ostatnio był zatrudniony jako kucharz w pizzerii i zarabiał ok. 2700 zł brutto, jest kawalerem, nie ma nikogo utrzymywania, nie był karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego (k. 26-27),

- zeznań świadków: L. M. (k. 2-3)

- dokumentów w postaci: notatki (k. 1), protokołu zatrzymania (k. 6-8, 10), płyty z monitoringu (k. 9), protokołu przeszukania (k. 12-13), protokołu oględzin (k. 20-21), karta karna (k. 22).

Oskarżony P. K. przyznał się do zarzutu i wyjaśnił, że bardzo żałuje, był zmuszony przez sytuację finansową, musiał płacić rachunki za mieszkanie, a niedawno stracił pracę i został bez niczego. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż pozostawały w zgodzie z zeznaniami świadka oraz z dokumentami.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka L. M. Zeznania świadka były szczerze, przekonujące i logiczne. Świadek przedstawił zapamiętany przebieg zdarzenia z monitoringu, co pozostaje w zgodzie z wyjaśnieniami oskarżonego i pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę dokumentom wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż nie budziły wątpliwości pod względem ich autentyczności, nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by to uczynić z urzędu. Sąd dał również wiarę nagraniu z monitoringu z k. 9.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oskarżony zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Oskarżony w dniu 10 stycznia 2018r. w P. przy ul. (...) na terenie Centrum Handlowego (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 szt telefonów komórkowych marki S. (...) nr (...) o wartości 1399 zł każdy oraz 1 szt kamery sportowej marki S. (...) nr (...) o wartości 1597 zł powodując łączną wartość strat 4395 zł na szkodę (...) spółka Komandytowa, czyli dopuścił się przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Zgodnie z brzmieniem art. 278 § 1 k.k. przestępstwa kradzieży dopuszcza się ten, kto zabiera cudzą rzecz ruchomą w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć prawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa musi nastąpić wbrew woli osoby nią dysponującej. Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. jest rzecz ruchoma.

Przestępstwo kradzieży należy do tak zwanych przestępstw kierunkowych, to jest zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Niezbędnym warunkiem przypisania przestępstwa kradzieży jest zamiar bezpośredni przywłaszczenia rzeczy. Nie wystarcza, aby sprawca tylko „godził się” na możliwość przywłaszczenia. Niezbędne jest zatem wykazanie, iż sprawca miał świadomość znaczenia swojego działania, to znaczy tego, że zmierzał do przywłaszczenia rzeczy i jednocześnie chciał przywłaszczyć sobie cudzą rzecz ruchomą.

Kradzież jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci objęcia rzeczy wyjętej spod władztwa osoby uprawnionej we władanie sprawcy. Skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczy przez sprawcę to jest w momencie, gdy i sprawca objął ją w swoje posiadanie. Wówczas możemy dopiero mówić o dokonaniu tego j przestępstwa.

Odnosząc powyższe rozważania teoretyczne do realiów przedmiotowej sprawy należy uznać, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu, to jest dokonania przestępstwa kradzieży. Nie ulega wątpliwości, że zamiarem oskarżonego był zabór cudzej rzeczy ruchomej.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonego za udowodnione w zakresie opisanym powyżej Sąd przystąpił do wymierzenia mu kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste P. K.. Ponadto, orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara wymierzona oskarżonemu winna przede wszystkim uwzględniać motywację i sposób

jego zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw. Ponadto Sąd, wymierzając kary – zgodnie z dyspozycją art. 53 § 2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. miał na uwadze tak okoliczności obciążające jak i łagodzące dotyczące oskarżonego. I tak, w pierwszej kolejności Sąd jako okoliczności obciążające uznał wartość skradzionego mienia. Jako okoliczność łagodzącą należy tutaj z kolei przyjąć przyznanie się do winy i wyrażenie żalu oraz uprzednią niekaralność. Mając na względzie powyższe orzeczono karę grzywny w wysokości 100 stawek po 20 zł każda, za przyzwoleniem art. 37 a kk.

W ocenie Sądu, kara grzywny spełnia stawiane przed nią cele i uwzględnia wszelkie okoliczności mające na nią wpływ.

W pkt II wyroku Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania i opłatę, uznając, że ma on możliwości zarobkowe, by uzyskać środki na ten cel.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak